

HET HUWELIJK – een bijzondere verbintenis (2)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in de Efeze-brief wordt gesproken over een geweldig mysterie. Het betreft de relatie tussen man en vrouw in hun aardse huwelijk in vergelijking met het goddelijke huwelijk tussen Christus en Zijn Gemeente. Efez. 5:31-32 – *“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.”*

Er zijn dan ook vergelijkbare parallellen te vinden tussen het aardse huwelijk en het huwelijk tussen Christus en de Gemeente. Zij zijn het onderwerp van onze studie. In dit laatste deel bespreek ik tot slot de volgende parallellen:

4. Een door God ingestelde band
5. Harmonie
6. Bereidheid om een hoge prijs te betalen
7. Één bruid, één man

4. Een door God ingestelde band

Broeders en zusters, de huwelijksband tussen Christus en de Gemeente is een door God ingestelde band. Evenzo het huwelijk tussen een man en zijn vrouw. God schiep het aardse huwelijk en Hij bepaalde de voorwaarden voor dit verbond. God bracht man en vrouw samen. Matt. 19:6 – *“Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.”*

Het woordje “samenvoegen” komt van het Griekse “su’zeugnumi”, dat “onder één juk brengen, samen inspannen, samenvoegen, verenigen” betekent. Het woord “zeugos” zit hierin besloten, hetgeen “een span ploeg- of trekdieren” betekent. God heeft man en vrouw verenigd om samen een goddelijk werk te verrichten, namelijk om het beeld en de gelijkenis van God uit te dragen (Gen. 1:26-27).

Wellicht vraagt u zich af, hoe het zit met ongelovige mensen, die buiten God zijn gehuwd? Wel, in ieder geval was Hij tóch de Getuige van hun huwelijk, want Hij is alomtegenwoordig. Ooit zal Hij rekenschap van hen afeisen. En ook in het geval dat slechts één van de huwelijkspartners christen is, dient de ongelovige partner in Gods ogen volkomen toegewijd aan dit verbond te zijn. In 1 Cor. 7:14 lezen we dat de ongelovige partner geheiligd wordt door de gelovige partner. “Heiligen” betekent “afzonderen voor”. In Gods ogen behoren beiden voor elkaar afgezonderd en toegewijd te zijn en ook al is één van beiden nog geen christen, tóch zijn ze voor elkaar bestemd.

De bekende evangelist br. Wilkin van de Kamp spreekt en schrijft regelmatig over door God ingestelde banden ter bescherming van onze relaties met God en met elkaar. Deze door God ingestelde (goddelijke) banden zijn de huwelijksrelatie, de relatie met ouders, de relatie met vrienden, de relatie met broeders en zusters in de gemeente en uiteraard en bovenal de relatie met Hem, onze Vader in de hemel, de almachtige God.

God stelde in Zijn bezorgdheid en Zijn grote liefde deze banden in om de onderlinge verbondenheid te versterken en daardoor de mensen te beschermen. Deze beschermende versterking geldt in hoge mate voor de huwelijksrelatie en de relatie tussen de Gemeente en de Here Jezus Christus en spreekt voor zich. Want wij (de Gemeente) zijn toch immers leden van het Lichaam van Jezus, van Zijn vlees en van Zijn benen (Efez. 5:30)? En de vrouw is toch *“been van haar mans benen en vlees van zijn vlees”* (Gen. 2:23-24)?

Zoals reeds in de vorige paragraaf bleek, mag de door God geschapen huwelijksband niet worden verbroken. God heeft man en vrouw samen aan elkaar ‘vastgelijmd’. En dat deed Hij voor ons eigen bestwil. Want via die hechte band vindt er tussen de partners overdracht van

liefde, geborgenheid, kracht, eer, steun, vertrouwen, waardigheid en onderhoud (geestelijk en materieel) plaats. Het spreekt voor zich dat hierdoor beiden worden versterkt.

Hoe duidelijk is de bijbel hierover ten aanzien van de mannen, om het voorbeeld van Jezus Christus conform Efez. 5:25-26 na te volgen. Efez. 5:28-29 – *“Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente.”*

Het werkwoord “voeden” is in het Grieks “ek'trepho”, hetgeen betekent “opvoeden, grootbrengen, koesteren, tot volwassenheid brengen”. Het is afgeleid van “trepho”, dat “onderhouden, voedsel geven, vetmesten, grootbrengen” betekent, maar impliceert óók “liefhebben, beminnen, koesteren, vertroetelen en verwennen”.

Het werkwoord “ek'trepho” heeft dus duidelijk ook een element van geestelijke verzorging in zich. Lees bijvoorbeeld ook Efez. 6:4 waar hetzelfde woord wordt gebruikt. Maar lijkt hier nog de nadruk op de materiële verzorging van de echtgenote te liggen, het werkwoord “onderhouden” benadrukt de geestelijke verzorging. “Onderhouden” komt van het Griekse “thalpo” en betekent “heet, warm maken, verwarmen”, en in figuurlijke zin “teder liefhebben, beminnen en koesteren, met tedere zorg verplegen”. De Septuagint (de aloude, eerste Griekse vertaling van de Joodse Tenach) gebruikt in Deut. 22:6 hetzelfde woord voor moedervogels die hun jongen met hun veren en vleugels bedekken om hen warm te houden. “Thalpo” is waarschijnlijk verwant aan “thallo” dat “verwarmen” betekent.

Spr. 5:15-18 roept de man op om alléén van de zegeningen van de eigen vrouw te genieten (dus niet van andere vrouwen): *“Drink water uit uw bak, en vloeden uit het midden van uw bornput; Laat uw fonteynen zich buiten verspreiden, en de waterbekken op de straten; Laat ze de uwe alleen zijn, en van geen vreemde met u. Uw springader zij gezegend; en verblijd u vanwege de huisvrouw uwer jeugd;”*

Wilt u eens lezen, welke overvloedige zegeningen een vrouw aan haar echtgenoot geeft? Leest u dan het overbekende schriftdeel Spr. 31:10-31.

In de relatie tussen Christus en de Gemeente ontvangt de Gemeente ook zegeningen van Jezus. Ontelbare zegeningen! Het voert in het kader van deze prediking veel te ver om al die zegeningen op te noemen. De Bijbel staat er immers vol van. Maar de belangrijkste zegen is wel, dat Hij aan de Gemeente Zijn oneindige, grote, reddende, opbouwende, beschermende en onderhoudende Liefde gaf en voor haar Zijn eigen Bloed aan het kruis offerde. Vervolgens gaf Hij Zijn Woord om haar daarmee te voeden, te onderhouden en te reinigen.

Efez. 5:25b-27,29 – *“....., gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente.”*

We zagen hiervoor reeds welke geweldige betekenissen hierin besloten liggen.

Wat geeft de Gemeente dan aan Jezus? Of althans....., wát zou Zijn hart het allermeest plezieren? Natuurlijk geeft de Gemeente Hem alle eer, liefde en trouw, dankbaarheid en aanbidding en vrijwillige dienstbaarheid. Maar ik denk dat hetgene wat Hem het meest bekoort, haar bereidheid is om zichzelf speciaal voor Hem toe te bereiden en gereed te maken teneinde Hem eens te ontmoeten en van aangezicht tot aangezicht te aanschouwen. Gedreven door haar liefde voor Hem en haar verlangen om Hem vruchten te geven, heeft zij zich door het levende water van Zijn Woord laten reinigen (Efez. 5:26-27) en was zij bereid om aan haar eigen, oude karakter af te sterven. Hoogl. 7:12b-13 – *“.....; daar zal ik U mijn uitnemende liefde geven. De dudaïm geven reuk, en aan onze deuren zijn allerlei edele vruchten, nieuwe en oude; o mijn Liefste! die heb ik voor U weggelegd.”*

Joh. 12:24 – *“Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.”*
 1 Joh. 3:2-3 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*
 Openb. 19:7 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.”*
 Openb. 21:2 – *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.”*

Harmonie

In het Lichaam van Christus, dat zoals we reeds in Deel 1 hebben gelezen een éénheid is tussen het Hoofd (Jezus Christus) en de Gemeente, heerst harmonie. Of dat zou althans zo moeten zijn! Jezus bracht dit treffend tot uiting met Zijn uitspraken in Matt. 18:19-20, waar Hij de kleinst mogelijke gemeenschap van gelovigen (twee of drie gelovigen) besprak: *“Wederom zeg Ik u: Indien er twee van u samenstemmen op de aarde, over enige zaak, die zij zouden mogen begeren, dat die hun zal geschieden van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen.”*
 Om volledig te begrijpen wát Jezus bedoelde, moeten we kijken naar de grondbetekenis van het gebezigde werkwoord *“samenstemmen”*. Dit werkwoord komt van het Griekse *“sumpho’neo”*, dat *“harmoniëren”* betekent. Het Nederlandse woord symfonie(orkest) is hiervan afgeleid. Harmoniërend musiceren in een symfonieorkest betekent niet, dat iedere musicus maar raak speelt en doet wat hij wil. Neen, iedereen speelt in de maat en dezelfde melodie. Men speelt op dezelfde toonhoogte en men volgt de aanwijzingen van de dirigent.

In de Gemeente behoort geen twist, nijdigheid, ruzie of wat dan ook te zijn, maar harmonie. Efez. 4:31-32;5:1-2a – *“Alle bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid; Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft. Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen; En wandelt in de liefde,.....”*
 De neuzen dienen dezelfde kant op te staan met bereidheid om de aanwijzingen van de hemelse Dirigent, Jezus Christus, op te volgen. Als iedere gelovige in het Lichaam van Christus nauwgezet Zijn aanwijzingen opvolgt en in de liefde wandelt, dan zal het Lichaam in balans, dus evenwichtig en harmonieus, tot volwassenheid worden opgebouwd. Efez. 4:15-16 – *“Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins zouden opwassen in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus; Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouw in de liefde.”*

Deze zelfde harmonie verlangt God in het aardse huwelijk te zien. Dit principe blijkt reeds uit het scheppingsverhaal in het boek Genesis. God concludeerde dat Adam een echtgenote (Eva) nodig had. Gen. 2:18 – *“Ook had de HEERE God gesproken: Het is niet goed, dat de mens alleen zij; Ik zal hem een hulpe maken, die als tegen hem over zij.”*
 Nu zijn er wellicht mensen, die struikelen over het woordje *“hulpe”*. Maar dit woord (in het Hebreeuws *“e ezer”* – *r z e*) is precies hetzelfde woord, dat in de bijbel ook voor God wordt gebruikt als onze Helper (bijv. Ps. 121:1). Dus het zijn van een helper is geen minderwaardige positie. De vrouw heeft absoluut geen minderwaardige positie ten opzichte van haar man. Dit zal u duidelijker worden als we naar de uitdrukking *“als tegen hem over”* kijken. *“Tegenover”* komt van het Hebreeuwse *“negked”* (*dgn*), dat letterlijk *“wat tegenover je staat (of is), beantwoordend aan, in verbinding met, parallel aan”* betekent. *“Nekhed”* (*dgn*) betekent hier *“op een zodanige wijze tegenover elkaar staan, dat er balans en eenheid is”*. Dat is werkelijke harmonie! Een voorbeeld zien we in de poten van een stoel die tegenover

elkaar staan, maar wél voor balans, evenwicht en stabiliteit zorgen. Er zijn daarom bijbelvertalingen die spreken van “een passende hulp” voor Adam.

Bereidheid om een hoge prijs te betalen

Het bereiken van harmonie in het huwelijk vraagt een hoge prijs van zowel de man als de vrouw. Waarom een hoge prijs? Omdat deze prijs regelrecht ingaat tegen de overheersende opinie in de wereld en het (oude) karakter van het eigen vlees. Deze harmonie kan daarom slechts worden bereikt, als de hemelse Dirigent aanwezig is in het aardse huwelijksorkest. Zonder aanwezigheid van Jezus en zonder de persoonlijke aanvaarding van Jezus als Heer en Zaligmaker door zowel man als vrouw zal het aardse huwelijk nooit zo kunnen groeien en bloeien als God het van aanvang af heeft bedoeld. Pred. 4:12 – *“En indien iemand den een mocht overweldigen, zo zullen de twee tegen hem bestaan; en een drievoudig snoer wordt niet haast gebroken.”* Als Jezus de derde Persoon in het huwelijk is (geen ander!), zal dit huwelijk elke aanval van satan succesvol wederstaan.

Omdat Christus in hun midden is, kan de man zijn vrouw werkelijk liefhebben zoals in Efez. 5:25,28 van hem wordt gevraagd. De man wil immers Jezus niet bedroeven. *“Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelven voor haar heeft overgegeven; Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief.”*

Omdat Christus in hun midden is, kan de vrouw haar man onderdanig zijn. Omdat zij weet dat Christus dit van haar vraagt en zij Hem niet wil bedroeven én omdat zij weet, dat haar man haar liefheeft tot de dood en álles voor haar over heeft en haar vertroetelt en verzorgt. Efez. 5:22-24 – *“Gij vrouwen, weest aan uw eigen mannen onderdanig, gelijk aan den Heere; Want de man is het hoofd der vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd der Gemeente is; en Hij is de Behouder des lichaams. Daarom, gelijk de Gemeente aan Christus onderdanig is, alzo ook de vrouwen aan haar eigen mannen in alles.”*

Het gebruikte Griekse woord wat met “onderdanig” is vertaald, is “hupo tasso” en heeft niets te maken met onderwerping aan een tiran. Het heeft te maken met het respecteren van je man en je bewust weten van het zijn van een geschikte helper van je man. Het betekent *“een vrijwillige houding van zich schikken, samenwerken, verantwoordelijkheid aanvaarden en een last dragen”*.

Als man en vrouw beiden hun verantwoordelijkheid nemen, zal hun huwelijk gaan floreren.

Jezus Christus stierf uit liefde voor Zijn Bruid, de Gemeente. Hij gaf Zijn eigen Bloed voor haar. Teneinde haar van het verderf te redden! De man moet bereid zijn om uit liefde voor zijn vrouw te sterven. In ieder geval moet hij bereid zijn om voor haar aan zijn oude karakter af te willen sterven.

De Gemeente is op haar beurt bereid zijn om Jezus onderdanig en gehoorzaam te zijn en Hem te eren. Omdat Hij haar zó innig bemint. Net zo dient de vrouw op haar beurt haar man te respecteren en onderdanig te zijn. Want ze weet dat hij er altijd voor haar is.

God schiep de man en zijn vrouw niet om als onafhankelijke, op zichzelf staande wezens in het leven te staan. Hij schiep hen zodanig, dat zij elkander nodig hebben. Ieder op de eigen plaats en met de eigen verantwoordelijkheid teneinde de ander aan te vullen en te dienen. Slechts samen zijn zij in balans, mits zij Gods wil gehoorzamen, en kunnen zij de door God bedoelde volheid in het huwelijk bereiken.

Één bruid, één man

Ik wil nog tot besluit als laatste parallel benadrukken, dat God voor Zijn éne Zoon één Bruid zoekt. 2 Cor. 11:2 – *“Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus.”*

Jezus verlangt naar die éne Vrouw, Zijn Gemeente, Zijn eigen Lichaam. Het is ondenkbaar dat Hij uiteindelijk een andere vrouw zou kiezen. Dat kán ook helemaal niet. Want er is maar één Vrouw, die net zoals Hij heilig en onberispelijk zal zijn (worden), namelijk de Gemeente. Er is géén andere Vrouw voor Jezus geschikt. En alles in Gods raadsplan richt zich naar dit verheven doel.

Daarom bepaalde God voor het aardse huwelijk eveneens één man voor één vrouw. Hoewel Hij ruim voldoende van Zijn Geest ter beschikking had om meerdere partners te scheppen. Mal. 2:14-16 – *“Gij nu zegt: Waarom? Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin, en de huisvrouw uws verbonds is. Heeft Hij niet maar een gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had? En waarom maar dien enen? Hij zocht een zaad Gods. Daarom, wacht u met uw geest, en dat niemand trouwelooslijk handele tegen de huisvrouw zijner jeugd. Want de HEERE, de God Israëls, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met Zijn kleet, zegt de HEERE der heerscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet trouwelooslijk handelt.”*

In dit tekstdeel lezen we over het verborgen verband tussen het aardse huwelijk en het goddelijke huwelijksmodel. God had maar één vrouw voor Juda gemaakt. Waarom? Omdat Hij een zaad Gods zocht. Dit zaad Gods is de Gemeente, gewassen door Jezus' Bloed. Uit Juda moest beslist wettig en goddelijk nageslacht voortkomen. Dit nageslacht is Jezus en út Hem de Gemeente (Gen. 3:15; Rom. 9:8; Gal. 3:29; 1 Petr. 1:23).

Laten we bedenken dat God soevereign is in Zijn wil. Hij bepaalt en niet de mens, hoewel velen ons anders willen doen geloven. Dit simpele uitgangspunt, één man, één vrouw, is de eenvoudigheid (de eenvoud) van Jezus Christus. 2 Cor. 11:3 – *“Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, also uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is (Herziene Statenvertaling: weg van de eenvoud die in Christus is).”*

Geliefde broeders en zusters, het is mijn verlangen dat uw huwelijkslevens zich meer en meer zullen richten naar het goddelijke Model. Wat zou het toch mooi zijn als de huwelijken van de kinderen Gods stralen en floreren en het Beeld van Jezus en Zijn Bruid verspreiden. Wat zou het geweldig zijn als ongelovige mensen een voorbeeld gaan nemen aan uw huwelijkslevens. Dat zij met hun noden en problemen bij u zouden komen en u hen zou kunnen wijzen op Jezus, de Zaligmaker, Die Zijn leven aflegde voor de Gemeente, Zijn Bruid. Moge Hij u en mij deze week rijkelijk zegenen. Amen.